

Arrest

nr. 147 630 van 11 juni 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kirgizische nationaliteit te zijn, op 26 februari 2015 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 januari 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat F. JACOBS loco advocaat N. DIRICKX en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Kirgizisch staatsburger van Kirgizisch origine, bent afkomstig van Bishkek. U bent gehuwd met M. A. (...) (OV (...)). U verklaarde dat u deel uitmaakte van de Kirgizische autoriteiten. Tijdens uw overheidsfuncties voor de president verbleven u en uw gezin in de residentie van de toenmalige president Bakiyev. U was in Kirgizië van 2005 tot 2007 vice bestuurder voor de presidentiële taken. Van 2007 was u vice minister van Energie en Industrie, in 2007-2008 adjunct-hoofd van de administratie van de president en in 2008-2009 werd u aangesteld als eerste adviseur van de president. Tussen 2009-2010, uw laatste functie in Kirgizië, was u het hoofd van het gerechtelijk departement van Kirgizië. Tevens was u in Kirgizië voorzitter van een politieke partij 'Edinenie Kirgizstana' en sinds 2008-2009 hoofd van de Kirgizische voetbalbond. U bekleedde deze laatste functie nog steeds tijdens uw

asielprocedure in 2012. In april 2010 vond er in Kirgizië een machtswissel plaats. Op 7 april werd het huis van president Bakiyev in brand gestoken en ook uw huis werd door de brand vernield. Uw vrouw werd gedurende 5 uur gegijzeld door gewapende mannen. Deze mannen wilden weten waar u was en eisten 100 000 dollar anders zouden ze het huis in brand steken. U belde kennissen en familie op om uw vrouw te halen. Uw handlangers konden al schietend de opstandelingen weg jagen en uw vrouw bevrijden. Op 8 april 2010 bracht u uw familieleden uw vrouw en kinderen naar een onderduikadres in Bishkek. Op 9 april 2010 vluchtte u naar Kazachstan, naar Kaskelen. Twee weken later kwamen ook uw vrouw en 6 kinderen naar Kazachstan. In juli 2010 hielden onbekenden uw zoon tegen op straat te Kaskelen. Ze stelden hem vragen over u. De personen die uw zoon hadden opgepakt, lieten weten dat als u geld gaf ze u zouden sparen anders zou u gedood worden. Uw zoon kon zich bevrijden en belde u op om het nieuws te geven. Dit was voor u de aanleiding om naar Almaty te vluchten waar u ondergedoken leefde. In september 2010 reisde u en uw gezin door naar Tartastan, Rusland. Op 17 november 2010 werd u in Kirgizië bij verstek beschuldigd in een strafzaak betreffende het in beslag nemen van activa van de BTA bank, een zaak die in 2009 was opgestart. Ook andere strafzaken werden aan u gelinkt. Uw medewerkers werden in Kirgizië in de zaak BTA bank veroordeeld tot 7 jaar gevangenisstraf. In mei 2011 kreeg u een telefoontje van de Russische FSB die u uitnodigde voor een gesprek. U ontmoette een FSB agent M. (...) in een café te Kazan. Hij liet u weten dat de FSB alles over u wist en dat u in Kirgizië gezocht werd, niet officieel, door zowel de nieuwe autoriteiten als door de Kirgizische veiligheidsstructuren. De Russische FSB eiste van u 100 000 dollar. Indien u dit niet kon betalen, zouden ze u uitleveren aan de criminele elementen in Kirgizië. Om deze reden ontvluchtte u op 26 mei 2012 Kazan, Rusland, en via Moskou kwam u op 30 mei 2012 in België toe, waar u dezelfde dag asiel aanvraagde bij de Belgische autoriteiten. Uw vrouw was met de kinderen achtergebleven in Rusland. Op 18 juni 2012 keerde uw vrouw met de kinderen terug naar Kirgizië omdat haar Kirgizisch paspoort vervallen was en ze dacht dat de situatie in Kirgizië veranderd zou zijn. Begin september 2012 werd uw vrouw telefonisch opgeroepen door NSB. Ze werd door hen ondervraagd over u en uw verblijfplaatsen. Een week later werd uw vrouw opnieuw opgeroepen en ondervraagd over de bewakingsdienst waarvan ze de directeur was geweest. In oktober 2012 werd het hoofd van deze bewakingsdienst N. A. (...) vastgehouden en ondervraagd door de NSB. Hij verklaarde dat hij gedwongen was om het directeurschap van de firma aan uw vrouw over te dragen. Uw vrouw durfde nadien zich niet meer aanmelden bij de NSB omdat ze bang was dat ze haar iets zouden aandoen. Op 24 oktober 2012 vertrok uw vrouw met de kinderen naar Kazachstan en na contact met u besloot ze om naar België te komen. Uw vrouw en kinderen kwamen op 10 december 2012 in België toe. Uw vrouw vroeg op 20 december 2012 eveneens asiel aan bij de Belgische asielinstanties. Na uw vertrek werden ook uw broers en zussen geviséerd. Er werden onderzoeken opgestart naar hun activiteiten, eigendommen werden in beslag genomen en familieleden werden uit hun functie ontslagen. Ook uw zoon A. (...), die naar Bishkek terugkeerde, werd tijdens het voorjaar 2014 in een conflict met een politieagent gearresteerd. U slaagde erin vanuit België via familie hem vrij te kopen. In deze zaak werd een strafonderzoek opgestart.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw vrouw, uw rijbewijs en dat van uw vrouw, de geboorteaktes van de kinderen, jullie huwelijksakte, uw militair boekje, uw werkbadges, uw diplomatiek paspoort, het werkboekje van uw vrouw, internetartikelen een Belgisch huurcontract, een bezwaarschrift, een vonnis d.d. 8 mei 2012, beschikking tot vervolging van een beklagde d.d. 17 november 2010, uittreksels rechtszitting, een beschikking tot in bewaringneming d.d. 22 april 2010, een beschikking tot instelling van bijzondere strafrechtelijke procedure d.d. 12 november 2009, een beschikking tot oproeping, een artikel van Human Rights, tijdelijke registraties en een medisch afwezigheidsattest.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten na de machtswissel in april 2010. U als politiek persoon, een directe medewerker van president Bakiyev en lid van zijn regime werd na de machtswissel politiek geviséerd. U zou informatie over de president en zijn activiteiten bezitten. U vreest opgepakt te worden en te worden vermoord hierom. Verder gaf u aan dat u vreest opgepakt te worden omwille van uw betrokkenheid bij de strafzaak over de activa van de BTA bank. In deze zaak werd u officieel beschuldigd bij verstek. Uw medewerkers werden in deze zaak veroordeeld tot 7 jaar gevangenisstraf. Ook andere strafzaken werden aan u gelinkt (CGVS 2/07/2012 p. 5, 9, 13, 14; 25/06/2013 p.2, 3, 5).

Er moet echter worden opgemerkt dat u uw vrees om onderstaande redenen niet aannemelijk heeft weten te maken.

Vooreerst moet opgemerkt worden dat in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de door u ingeroepen problemen en vrees (u zou omwille van uw profiel geregeld lastig zijn gevallen en bedreigd, en u vreest bij terugkeer onterecht veroordeeld, of zelfs vermoord te worden), op basis van informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie

bij het administratief dossier is gevoegd, weinig aannemelijk zijn. Zo blijkt uit deze informatie dat er niet langer sprake is van vervolging van ex-aanhangers van ex-president Bakiyev. Vele ex-aanhangers hebben zich aangesloten bij de partij Ata-Zhurt die van oktober 2010 tot december 2011 deel uitmaakte van de regeringscoalitie. Ook zijn ex-aanhangers van Bakiyev benoemd geworden in de administratie en is ook één van hen als gouverneur aangesteld. Er zijn sindsdien ook geen meldingen meer dat ex-aanhangers van Bakiyev nog werden blootgesteld aan intimidatie of buitengerechtelijke vervolging.

Ook op basis van uw verklaringen in het kader van uw persoonlijk asielrelaas moet vastgesteld worden dat er verschillende elementen zijn die uw relaas en vrees ondermijnen. Zo kan opgemerkt worden dat uw gedragingen na uw vertrek uit Kirgizië niet in overeenstemming te brengen zijn met een gegronde vrees voor vervolging, en dit om meerdere redenen.

Ten eerste moet vastgesteld worden dat u Kirgizië verliet op 8-9 april 2010 omwille van de chaos die er heerste tijdens de machtswissel, u vervolgens bijna 6 maanden in Kazachstan en 20 maanden in de Russische Federatie verbleef (CGVS 02/07/2012 p. 3, 9). In deze periode, meer dan twee jaar na uw vertrek uit Kirgizië, heeft u ook meermaals naar Europa en Turkije gereisd (CGVS 02/07/2012, p.12). U heeft echter nimmer internationale bescherming gevraagd (CGVS 02/07/2012 p.3). Pas na uw komst naar België op 30 mei 2012 diende u voor het eerst een asielaanvraag in. Aangezien een belangrijk deel van uw vrees en vlucht- en asielmotieven zich reeds situeert in 2010 en 2011, moet opgemerkt worden dat uw handelen niet in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor een vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, noch met een vrees voor ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het feit dat u zo lang wachtte om asiel aan te vragen is een indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativeert als dusdanig de ernst van de door u geschetste vervolging, waardoor ook de geloofwaardigheid van de door u geschetste feiten wordt ondermijnd.

Ten tweede moet vastgesteld worden dat u na uw vertrek uit Kirgizië voorzitter bleef van de Kirgizische voetbalbond. U verklaarde tijdens uw gehoor op 7 juli 2012 dat u op dat moment nog steeds het hoofd was van de Kirgizische voetbalbond. U nam in het kader van uw voorzitterschap na uw vertrek uit Kirgizië deel aan meerdere activiteiten in 2011 en 2012. U ontmoette in deze officiële functie meermaals de president van de FIFA, de heer Blatter in Sint-Petersburg, in Zurich en in Moskou. Het was volgens u een functie die verkozen werd en u kon omwille van uw liefde voor voetbal deze functie niet opgeven (CGVS 02/07/2012 p. 15). Opgemerkt moet worden dat uw besluit om, ondanks uw vertrek uit Kirgizië en ondanks uw beweerde vrees gevisieerd te worden als directe medewerker van president Bakiyev, voorzitter van de voetbalbond te blijven, Kirgizië te vertegenwoordigen binnen de mondiale voetbalfederatie en hiervoor ook effectief activiteiten te verrichten, ernstige vraagtekens plaatst bij uw beweerde vrees te worden vervolgd vanuit de Kirgizische autoriteiten.

Ten derde moet opgemerkt worden dat u na uw vertrek uit Kirgizië gedurende een lange periode legaal verbleef in de Russische Federatie. U verklaarde dat u om uw verblijf binnen de Russische Federatie te legaliseren om de drie maanden een tijdelijke registratie aanvraagde. U legde uit dat u deze registratie verlengde door om de drie maanden telkens de Russische Federatie te verlaten en weer binnen te komen. Op de vraag of u tijdens uw verblijf in de Russische Federatie een aanvraag had ingediend om langer dan 3 maanden te blijven, antwoordde u dat u dat nooit had gedaan omdat u vreesde dat ze u in de Russische Federatie zouden zoeken aan de hand van uw gegevens (CGVS 02/07/2012 p. 4, 5). Echter, ook met uw voorlopige registratie en het steeds officieel hernieuwen van uw verblijfsvergunning (door elke drie maanden een tijdelijke registratie aan te vragen maakt u de Russische autoriteiten meermaals attent op uw aanwezigheid in de Russische Federatie) kan aangenomen worden dat u gelokaliseerd kan worden door de Russische autoriteiten. Ook dit handelen getuigt met andere woorden niet van een gegronde vrees.

Uit toegevoegde informatie blijkt ten vierde dat u meermaals legaal reisde in bezit van uw diplomatiek reispaspoort en uw identiteitskaart op eigen naam doorheen de Russische Federatie, naar Turkije en naar Europa (Zurich 22 februari 2012) na uw vertrek uit Kirgizië. U verklaarde dat de Kirgizische autoriteiten het in de beginperiode na de machtswissel te druk hadden met het zoeken van de president en zijn bezittingen en dat u daarom niet werd gevisieerd (CGVS 02/07/2012 p.12,13). Deze uitleg houdt niet stand daar u tot in 2012 legaal reizen ondernam in het kader van uw functie als voetbalvoorzitter. Meer dan anderhalf jaar na de machtswissel zou het echter niet onlogisch zijn, in de logica van uw relaas, dat u op dat moment wel gevisieerd zou worden. Het feit dat u probleemloos jarenlang na uw vertrek uit Kirgizië legaal rondreisde is niet in overeenstemming te brengen met uw beweerde vrees, zowel wat betreft uw vrees ten aanzien van de Kirgizische autoriteiten, als ten aanzien van de Russische autoriteiten.

Daarnaast kunnen verschillende vaststellingen gemaakt worden die in hoofde van de Kirgizische autoriteiten een manifest gebrek aan intentionele vervolging ten aanzien van uw persoon doen vermoeden.

Zo moet opgemerkt worden dat de Kirgizische autoriteiten na de machtswisseling geen enkele stap ondernamen om u als politiek persoon te viseren. Vooreerst moet vastgesteld te worden dat de Kirgizische voetbalbond, de Kirgizische media (zie toegevoegde informatie) en bijgevolg ook de Kirgizië autoriteiten op de hoogte waren van uw voorzitterschap van de Kirgizische voetbalbond en uw activiteiten hiervoor binnen de voetbalwereld. U bevestigde dit eveneens (CGVS 02/07/2012 p. 16). Noch het regime na de val van Bakiyev, noch de Kirgizische voetbalbond, annuleerden uw voorzitterschap van de Kirgizische voetbalbond of stelden uw persoon in deze functie in vraag. Zij stonden u aldus zonder enig probleem toe om Kirgizië officieel te vertegenwoordigen binnen de voetbalfederatie. Uw functie als voorzitter van de voetbalbond eindigde in december 2012 en dit omwille van het verstrijken van de termijn (zie toegevoegde informatie). Het feit dat u zonder enig probleem de Kirgizische voetbalbond kon vertegenwoordigen en dat u in die functie ook effectief daden hebt kunnen verrichten, getuigt niet dat u door het Kirgizische regime politiek geviséerd zou worden. Indien de Kirgizische autoriteiten u als politiek persoon zouden viseren, kan redelijkerwijs verwacht worden dat zij u, zoniet onmiddellijk, dan toch enkele maanden na uw vertrek uit Kirgizië, uit de functie van voetbalbondvoorzitter zouden ontsetten en u niet zouden toelaten Kirgizië te vertegenwoordigen.

Verder moet eveneens vastgesteld worden dat u tot 30 januari 2013 een geldig diplomatiek paspoort bezat. De Kirgizische autoriteiten ondernamen na de machtswissel in april 2010 niets om dit diplomatiek paspoort te annuleren en stonden aldus toe dat u met dit diplomatiek paspoort internationaal kon reizen. Deze houding van de Kirgizische autoriteiten is niet in overeenstemming te brengen met uw verklaringen dat u door de Kirgizische autoriteiten werd gezocht (CGVS 02/07/2012 p. 11).

Bovendien blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat de media en dus eveneens de Kirgizische autoriteiten steeds op de hoogte bleven van de uw activiteiten voor de voetbalfederatie. Bijgevolg waren ze eveneens op de hoogte van uw verblijfplaatsen. Indien u door de Kirgizische autoriteiten (internationaal) gezocht zou worden, kan redelijkerwijs verwacht worden dat de autoriteiten stappen zouden hebben ondernomen om uw uitlevering te vragen aan de overheden van de landen waar u verbleef. Zeker daar uit de toegevoegde informatie blijkt dat op vraag van de Kirgizische autoriteiten er verdachten in corruptierechtszaken in Rusland werden aangehouden en deze naar Kirgizië werden overbracht. Opnieuw moet besloten worden dat de houding van de Kirgizische autoriteiten niet in overeenstemming te brengen is met de beweerde vervolging.

Wat betreft uw vrees voor veroordeling (bij verstek) in de strafzaak rond de BTA bank, moet worden opgemerkt het een strafzaak betreft (opgestart in november 2009) van kennelijk louter gemeenrechtelijk aard, aangezien de zaak reeds is opgestart in 2009, aangezien geen geloof kan gehecht worden aan feit dat u omwille van politieke motieven dreigt vervolgd te worden. Bijgevolg valt dit element niet onder de Vluchtelingenconventie en dient uw vrees te worden beoordeeld in het kader van subsidiaire bescherming.

Het Commissariaat-generaal betwist niet dat deze strafzaak werd opgestart en dat u aanvankelijk als betrokken persoon in deze strafzaak werd in beschuldiging gesteld. Echter het Commissariaat-generaal vindt het niet aannemelijk dat u in deze zaak veroordeeld zou zijn of nog (onrechtmatig) veroordeeld zou worden en dit om onderstaande redenen. Er moet vastgesteld worden dat u die verscheidene documenten voorlegde over deze strafzaak, maar geen begin van bewijs kan voorleggen dat u in deze zaak daadwerkelijk werd veroordeeld. Deze vaststelling wordt bovendien ondersteund door uw gebrek aan informatie over de verdere evolutie in deze zaak. U gaf aan dat u geen concrete informatie kon bekomen op dit moment maar dat u weet dat het onderzoek is stopgezet. U legde uit dat als mensen die vervolgd worden verdwijnen, de onderzoeken worden stopgezet en op een wachtlijst worden geplaatst en aldus geeft niemand dan enige informatie over de stand van zaken (CGVS 22/05/2014 p. 3, 6, 7). Deze uitleg overtuigt niet. Vooreerst toont u niet aan dat deze rechtszaak werd stopgezet. Verder blijkt uit uw verklaringen dat u in deze zaak door een advocaat juridisch vertegenwoordigd werd en kan verwacht worden dat u via uw advocaat op de hoogte blijft van de zaak. Tevens verklaarde u contacten te hebben met meerdere personen in Kirgizië en dat met de juiste connecties en met geld alles mogelijk is (CGVS 22/05/2014 p. 3). Aldus kan redelijkerwijs verwacht worden dat u informatie kan verschaffen over de verdere evolutie in deze zaak. Verder blijkt uit toegevoegde informatie dat wat betreft rechtszaken personen, die zich buiten Kirgizië bevinden, ook bij verstek kan worden veroordeeld en dat rechtszaken om deze reden niet op wachtlijsten worden geplaatst. Ook het feit dat de onderzoeksdienst van het Commissariaat-generaal cedoca na grondig onderzoek niets terugvond over het verdere verloop van de rechtszaak of over een veroordeling bij verstek van uw persoon in deze zaak, wijst er op dat u in deze zaak niet werd veroordeeld. Gezien de grootte van deze rechtszaak en de internationale belangen kan redelijkerwijs verwacht worden dat de rechtszaak en de verdere gevolgen van deze zaak in de media aan bod zou zijn geweest indien hier rond nieuwe ontwikkelingen of veroordelingen zouden gebeurd zijn.

Wat betreft de ondervragingen door de SNB over u en uw verblijfplaatsen die uw echtgenote onderging na haar terugkeer in juni 2012 naar Kirgizië (CGVS vrouw 23/05/2013 p.7; 22/05/2014 p. 3), dient

opgemerkt dat éénmalige ondervragingen waarbij naar jullie gevraagd wordt, niet kan volstaan als indicatie voor een dreigende vervolging, gelet op de voor het overige ontbreken van enige vervolging (en er zelfs sprake is van een zeker gedoogbeleid, zie supra) vanuit de Kirgizische autoriteiten.

Aangaande de oproepingen van door de SNB in de zaak rond de bewakingsdienst A. (...) waar uw echtgenote de functie van directeur had uitgeoefend, moet vastgesteld worden dat uw echtgenote als getuige in deze zaak werd opgeroepen en dat de beschuldigde in deze zaak de heer N. A. (...) is. Er werd geen zaak tegen haar aangespannen (CGVS vrouw 23/05/2013 p. 9; 22/05/2014 p. 6). Bijgevolg dient uw echtgenote geen gegronde vrees te koesteren in deze zaak.

Gezien bovenstaande argumentatie kan in hoofde van u niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals vervat in de bepalingen over subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande conclusies kunnen wijzigen. Uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw vrouw, uw diplomatiek paspoort, uw rijbewijs, het rijbewijs van uw vrouw, de geboorteaktes van de kinderen, jullie huwelijksakte, het werkboekje van uw vrouw en uw militair boekje bevatten persoonsgegevens die niet in vraag worden gesteld. Uw werkbades verwijzen naar uw werkzaamheden in Kirgizië die evenmin worden betwist. Het Belgisch huurcontract geeft aan dat u in België een woning zal betrekken. Het medisch afwezigheidsattest geeft aan dat uw echtgenote in het ziekenhuis werd opgenomen op 14 december 2012. Het bezwaarschrift, het vonnis d.d. 8 mei 2012, de beschikking tot vervolging van een beklaagde d.d. 17 november 2010, de uittreksels rechtszitting, de beschikking tot in bewaringneming d.d. 22 april 2010, de beschikking tot instelling van bijzondere strafrechtelijke procedure d.d. 12 november 2009, de beschikking tot oproeping zijn allen documenten die verwijzen naar de rechtszaak betreffende de BTA bank. Deze documenten en het artikel van Human Rights hierrond worden niet betwist en uw betrokkenheid bij deze rechtszaak werd reeds hierboven beargumenteerd. De tijdelijke registratie verwijst naar uw verblijf en dat van uw gezin in de Russische Federatie, wat evenmin in vraag wordt gesteld. De internetartikelen verwijzen naar uw werkzaamheden en uw functies voor 2010 in Kirgizië, naar het onderzoek dat het Kirgizische gerecht voert betreffende de clan van Bakiyev en hun activiteiten, worden evenmin in vraag gesteld, maar betreffen uw profiel en onderzoek naar derden, die echter niets wijzigen aan de bovenstaande conclusies in verband met uw actuele individuele vrees.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar asielrelaas betreft steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van de rechten van verdediging. In een tweede middel halen verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de vreemdelingenwet, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 3 EVRM.

Gezien de samenhang van beide middelen oordeelt de Raad dat deze gezamenlijk dienen te worden behandeld.

2.2.1. De Raad wijst verzoekende partijen erop dat de procedure voor de commissaris-generaal geen jurisdictionele maar een administratieve procedure is. Op het administratiefrechtelijk vlak zijn de rechten van verdediging enkel van toepassing op tuchtzaken en derhalve niet op de beslissingen die door de commissaris-generaal worden genomen in het kader van de voormelde wet van 15 december 1980 (RvS 4 april 2007, nr. 169.748; RvS 5 februari 2007, nr. 167.474; RvS 12 januari 2007, nr. 166.615). Bijgevolg kan de schending van de rechten van verdediging niet dienstig worden aangebracht.

2.2.2. Betreffende de verwijzing van verzoekende partijen naar artikel 3 EVRM wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van

de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.5. De Raad wijst er vooreerst op dat de door verzoekende partijen voorgehouden problemen en vrees – eerste verzoekende partij zou omwille van haar profiel geregeld lastig zijn gevallen en bedreigd en zij vreest bij terugkeer onterecht veroordeeld, of zelfs vermoord, te worden – op basis van de informatie die door verwerende partij aan het administratief dossier werd toegevoegd (*“Subject Related Briefing”* betreffende *“Kirgizië – Politieke situatie sinds april 2010 (na val van Bakiyev)”* van 30 augustus 2011 (laatste update januari 2012) (administratief dossier, stuk 32, landeninformatie)) niet aannemelijk zijn. Immers blijkt uit deze informatie dat er niet langer sprake is van vervolging van ex-aanhangers van ex-president Bakiyev. Vele ex-aanhangers hebben zich aangesloten bij de partij Ata-Zhurt die van oktober 2010 tot december 2011 deel uitmaakte van de regeringscoalitie. Ook zijn ex-aanhangers van Bakiyev benoemd geworden in de administratie en is ook één van hen als gouverneur aangesteld. Sindsdien zijn er ook geen meldingen meer dat ex-aanhangers van Bakiyev nog werden blootgesteld aan intimidatie of buitengerechtelijke vervolging.

2.2.6. Voorts is de Raad van oordeel dat de vaststelling dat de gedragingen van eerste verzoekende partij na haar vertrek uit Kirgizië niet in overeenstemming te brengen zijn met een gegronde vrees voor vervolging in het asielrelaas en de door verzoekende partijen beweerde vrees voor vervolging door de Kirgizische autoriteiten ernstig ondermijnt.

Vooreerst is de Raad van oordeel dat de vaststelling dat verzoekende partijen dermate lang wachtten om asiel aan te vragen de ernst van hun nood aan internationale bescherming sterk relativeert. *In casu* heeft eerste verzoekende partij haar land van herkomst verlaten op 8-9 april 2010 omwille van de chaos

die er heerste tijdens de machtswissel, waarna zij bijna 6 maanden in Kazachstan en 20 maanden in de Russische Federatie heeft verbleven (administratief dossier, stuk 20, gehoorverslag CGVS d.d. 20/07/2012, p. 3, 8-9). Tijdens die periode is zij meermaals naar Europa en Turkije gereisd (administratief dossier, stuk 20, gehoorverslag CGVS d.d. 20/07/2012, p. 12), evenwel heeft zij in die periode nooit verzocht om internationale bescherming. Nochtans mag van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept redelijkerwijze verwacht worden dat hij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het land waar hij zijn toevlucht heeft gezocht een asielaanvraag indient. De argumentatie van verzoekende partijen in hun verzoekschrift dat eerste verzoekende partij geen asiel kon aanvragen omdat dit een toekomstige politieke carrière in zijn land van herkomst zou schaden, is allesbehalve ernstig te noemen.

Verder wijst de Raad erop dat verwerende partij in de bestreden beslissingen motiveert dat de door verzoekende partijen voorgehouden vrees verder ondermijnd wordt door de vaststelling dat eerste verzoekende partij, ondanks haar vertrek uit Kirgizië en ondanks haar beweerde vrees gevisieerd te worden als directe medewerker van president Bakiyev, besloot voorzitter van de voetbalbond te blijven, Kirgizië te vertegenwoordigen binnen de mondiale voetbalfederatie en hiervoor ook effectief activiteiten te verrichten, door de vaststelling dat zij gedurende een lange periode legaal verbleef in de Russische Federatie – zij vroeg om de drie maanden een tijdelijke registratie aan – ondanks haar vrees om gelokaliseerd te worden door de Russische/Kirgizische autoriteiten en door de vaststelling dat eerste verzoekende partij probleemloos jarenlang na haar vertrek uit Kirgizië legaal rondreisde doorheen de Russische Federatie, naar Turkije en naar Europa. Betreffende het voorzitterschap van eerste verzoekende partij van de voetbalbond na haar vertrek uit Kirgizië bemerken verzoekende partijen in hun verzoekschrift dat eerste verzoekende partij enkel telefonische contacten had met de voetbalbond en opdrachten kon delegeren aan haar vicepresidenten en benadrukken zij tevens dat eerste verzoekende partij als oud profvoetballer zeer geliefd was in haar thuisland en populair is in voetbalmiddens. Inzake het legale verblijf van eerste verzoekende partij in de Russische Federatie opperen verzoekende partijen dat men in de Russische Federatie niet kan leven zonder een registratie en dat eerste verzoekende partij geen andere keuze had dan zich te registreren. Indien zij zou hebben nagelaten zich te registreren, zou zij enkel nog meer de aandacht hebben getrokken van de Russische en Kirgizische autoriteiten. Omtrent het feit dat eerste verzoekende partij legaal rondreisde, stellen verzoekende partijen dat eerste verzoekende partij niet geseind stond/staat en dat Interpol niet zomaar zou overgaan tot een arrestatie wanneer er geen veroordelingen op naam van de betrokkene staan. Bovendien reisde eerste verzoekende partij telkens als voorzitter van de voetbalbond met machtige mensen achter zich. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partijen met voormeld betoog blijven steken in het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse, niet met concrete informatie onderbouwde beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder enig concreet en afdoende argument aan te brengen dat hier alsnog een ander licht op kan werpen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissingen te weerleggen.

2.2.7. Daarnaast is de Raad van oordeel dat verwerende partij terecht in de bestreden beslissingen motiveert dat verschillende vaststellingen de geloofwaardigheid van de door verzoekende partijen beweerde intentionele vervolging door de Kirgizische autoriteiten ten aanzien van eerste verzoekende partij omdat zij een directe medewerker was van Bakiyev, ondermijnen, daar uit deze vaststellingen blijkt dat de houding van de Kirgizische autoriteiten niet verenigbaar is met de bewering van verzoekende partijen dat eerste verzoekende partij door deze autoriteiten als politiek persoon gezocht en vervolgd wordt.

Zo kon eerste verzoekende partij zonder enig probleem de Kirgizische voetbalbond vertegenwoordigen en kon zij in die functie ook effectief daden verrichten, terwijl, indien de Kirgizische autoriteiten haar als politiek persoon zouden viseren, redelijkerwijs verwacht kan worden dat zij haar, zo niet onmiddellijk, dan toch enkele maanden na haar vertrek uit Kirgizië, uit de functie van voetbalbondvoorzitter zouden ontsetten en haar niet zouden toelaten Kirgizië te vertegenwoordigen. De opmerking van verzoekende partijen in hun verzoekschrift dat Kirgizië geen schandaal wilde creëren in de internationale voetbalpers door het voorzitterschap van eerste verzoekende partij, die erg populair was binnen de voetbalwereld, te beëindigen, kan allesbehalve overtuigen. Dat de Kirgizische autoriteiten toelaten dat eerste verzoekende partij Kirgizië vertegenwoordigt in de internationale voetbalwereld, terwijl zij haar politiek zouden viseren en zelfs de intentie zouden hebben om verzoekende partij te arresteren en te vermoorden, zoals eerste verzoekende partij beweert (administratief dossier, stuk 20, gehoorverslag CGVS d.d. 02/07/2012, p. 14), snijdt geen hout.

Verder bezat eerste verzoekende partij tot 30 januari 2013 een geldig diplomatiek paspoort en ondernamen de Kirgizische autoriteiten na de machtswissel in april 2010 niets om dit diplomatiek

paspoort te annuleren, waardoor zij aldus toestonden dat eerste verzoekende partij met dit diplomatiek paspoort internationaal kon reizen. Verzoekende partijen beperken zich hieromtrent in hun verzoekschrift tot de blote bewering dat de Kirgizische autoriteiten niets konden ondernemen om het paspoort van eerste verzoekende partij te annuleren omdat zij nooit teruggekeerd is naar Kirgizië, hetgeen vanzelfsprekend niet van aard is om een ander licht te werpen op deze vaststelling.

Voorts kan redelijkerwijs verwacht worden dat, indien eerste verzoekende partij door de Kirgizische autoriteiten (internationaal) gezocht zou worden, deze autoriteiten stappen zouden hebben ondernomen om de uitlevering van eerste verzoekende partij te vragen aan de landen waar zij verbleef. Immers waren de Kirgizische autoriteiten via de media op de hoogte van de verblijfplaatsen van eerste verzoekende partij (*"COI Case"* betreffende *"KIR2012-011w"* van 30 mei 2013 (administratief dossier, stuk 32, landeninformatie)). In hun verzoekschrift betogen verzoekende partijen daaromtrent dat een uitleveringsbevel weinig effect zal sorteren gezien eerste verzoekende partij nog niet is veroordeeld. Bij louter politieke aangelegenheden gaan Europese lidstaten nooit ingaan op een uitleveringsbevel. De Raad benadrukt evenwel dat eerste verzoekende partij eerst van april 2010 tot september 2010 in Kazachstan verbleven heeft en vervolgens van september 2010 tot mei 2012 in Rusland verbleven heeft. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (*"COI Focus"* betreffende *"Arrestatie en detentie verdachten corruptiezaak Kirgizische banken"* van 13 januari 2014 (administratief dossier, stuk 32, landeninformatie)) blijkt dat op vraag van de Kirgizische autoriteiten er verdachten in corruptierechtszaken in Rusland werden aangehouden en naar Kirgizië werden overgebracht.

2.2.8. Waar verzoekende partijen menen dat hun rechten van verdediging werden geschonden omdat het Commissariaat-generaal in de bestreden beslissingen verwijst naar informatie die werd gegeven door een persoon die anoniem wenst te blijven om veiligheidsredenen, bemerkt de Raad dat er geen enkele verplichting bestaat in hoofde van het Commissariaat-generaal om de identiteit van de gehanteerde bronnen bekend te maken. Het kan overigens in het belang zijn van de asielzoeker dat de asielinstanties discreet blijven over hun informatiebronnen. Het gebruik van anonieme getuigenissen en/of bronnen ondermijnt geenszins het geloofwaardig karakter ervan (RvS 5 januari 2009, nr. 189.247). Het onderzoek wordt gevoerd door een onpartijdige ambtenaar die er geen persoonlijk belang bij heeft de resultaten van het onderzoek onjuist weer te geven en biedt als dusdanig de nodige garanties inzake objectiviteit. Door verzoekende partijen wordt overigens geen enkele informatie aangebracht waaruit blijkt dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert niet correct is. Bovendien ziet de Raad niet in waarom met het gebruik van anonieme getuigenissen afbreuk zou worden gedaan aan het recht van verdediging. Verzoekende partijen hebben immers middels hun verzoekschrift en ter terechtzitting de gelegenheid om met concrete elementen aan te tonen dat de informatie niet correct zou zijn. Verzoekende partijen hebben van deze mogelijkheid evenwel geen gebruik gemaakt.

2.2.9.1. In verband met de door eerste verzoekende partij voorgehouden vrees voor veroordeling (bij verstek) in de strafzaak rond de BTA-bank, voeren verzoekende partijen aan dat verwerende partij niet betwist dat een strafzaak werd opgestart en dat eerste verzoekende partij aanvankelijk in beschuldiging werd gesteld. Zij stellen dat deze inbeschuldigingstelling in strijd is met de Kirgizische Grondwet/wetten en met artikel 6 EVRM (recht op een eerlijk proces), gezien men niet bij verstek kan worden veroordeeld en men gedagvaard dient te worden in eigen persoon. Eerste verzoekende partij is evenwel voor de rechter gebracht zonder dat een dagvaarding aan haar werd betekend, wat ook onmogelijk was gezien zij niet in haar land was.

2.2.9.2. De Raad bemerkt vooreerst dat uit wat voorafgaat is gebleken dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het feit dat eerste verzoekende partij omwille van politieke motieven dreigt vervolgd te worden. Bovendien werd de strafzaak rond de BTA-bank reeds opgestart in november 2009. Deze strafzaak betreft dan ook een strafzaak van kennelijk louter gemeenrechtelijke aard. Bijgevolg valt dit element niet onder de Vluchtelingenconventie en dient de vrees van verzoekende partijen te worden beoordeeld in het kader van subsidiaire bescherming.

De Raad is evenwel van oordeel dat verzoekende partijen met bovenstaand verweer voorbij gaan aan de motivering in de bestreden beslissingen dat het niet aannemelijk is dat eerste verzoekende partij in deze zaak veroordeeld zou zijn of nog (onrechtmatig) veroordeeld zou worden, gezien zij geen begin van bewijs kan voorleggen dat zij in deze zaak daadwerkelijk werd veroordeeld en gezien haar gebrek aan informatie over de verdere evolutie in deze zaak. Verzoekende partijen brengen in hun verzoekschrift geen enkel concreet argument aan dat van aard is om desbetreffende motivering in de bestreden beslissingen te weerleggen. Waar verzoekende partijen aangaande deze zaak verschillende documenten als bijlage bij hun verzoekschrift toevoegen (bijlagen 4-8), stelt de Raad vast dat uit deze documenten evenmin blijkt dat eerste verzoekende partij daadwerkelijk werd veroordeeld. Wat betreft de

bijlagen 6f-k, stelt de Raad vast dat deze documenten zich reeds in het administratief dossier bevinden (administratief dossier, stuk 30, documenten man). Desbetreffende documenten, die reeds op het Commissariaat-generaal werden neergelegd door eerste verzoekende partij ter staving van haar asielrelaas, werden reeds door verwerende partij besproken in de bestreden beslissingen. Het louter opnieuw neerleggen van exact dezelfde stukken is niet van aard om de verschillende motieven van de bestreden beslissingen in een ander daglicht te stellen. Aangaande de overige bijlagen (bijlagen 4, 5, 6a-e/l-t, 7, 8) bij het verzoekschrift, wijst de Raad er vooreerst op dat deze documenten kopieën betreffen en dat aan faxberichten en/of fotokopieën geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend gelet op het feit dat deze gemakkelijk door knip- en plakwerk nagemaakt en vervalst kunnen worden (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135; RvS 24 maart 2005, nr. 142.624). Inzake de brieven van de advocaat van eerste verzoekende partij (bijlagen 4 en 8), merkt de Raad tevens op dat het objectieve karakter van dergelijk stuk van de hand van een advocaat die betaald wordt om de belangen van zijn cliënt te behartigen op geen enkele wijze gegarandeerd is. Daarenboven stelt de Raad vast dat deze stukken (bijlagen 4, 5, 6a-e/l-t, 7, 8) niet gesteld zijn in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling naar de taal van de rechtspleging toe. Met toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 neemt de Raad bij gebreke aan een dergelijke vertaling deze documenten niet in overweging.

2.2.10. Daar waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift verwijzen naar artikel 48/6 van de vreemdelingenwet en menen dat hen het voordeel van de twijfel dient gegund te worden, wijst de Raad erop dat voor de toepassing van artikel 48/6 van de vreemdelingenwet, waarbij de commissaris-generaal toch het voorgehouden asielrelaas bij ontstentenis van stukken geloofwaardig kan achten, dient te worden voldaan aan vijf cumulatieve voorwaarden. Artikel 48/6, tweede lid, e) van de vreemdelingenwet bepaalt als laatste voorwaarde dat vast dient te staan dat *“de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd”*. Zoals *supra* uitvoerig werd toegelicht, oordeelt de Raad dat het asielrelaas van verzoekende partijen als volstrekt ongeloofwaardig moet worden beschouwd. De Raad stelt vast dat geenszins aan de voorwaarden is voldaan om toepassing te maken van artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.2.11. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partijen voorgehouden vrees om gearresteerd en vermoord te worden door de Kirgizische autoriteiten omdat eerste verzoekende partij een directe medewerker van president Bakiyev was en de door hen voorgehouden vrees dat eerste verzoekende partij in de strafzaak rond de BTA-bank (bij verstek) veroordeeld zou zijn of nog onrechtmatig veroordeeld zou worden. Derhalve kan verzoekende partijen noch de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenwel niet aan dat er in Kirgizië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partijen kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.12. Waar verzoekende partijen ter terechtzitting een stuk neerleggen, stelt de Raad vast dat dit stuk niet voorzien is van een aanvullende nota. Met toepassing van artikel 39/76, tweede lid van de vreemdelingenwet wordt dit stuk derhalve ambtshalve uit de debatten geweerd.

2.2.13. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT